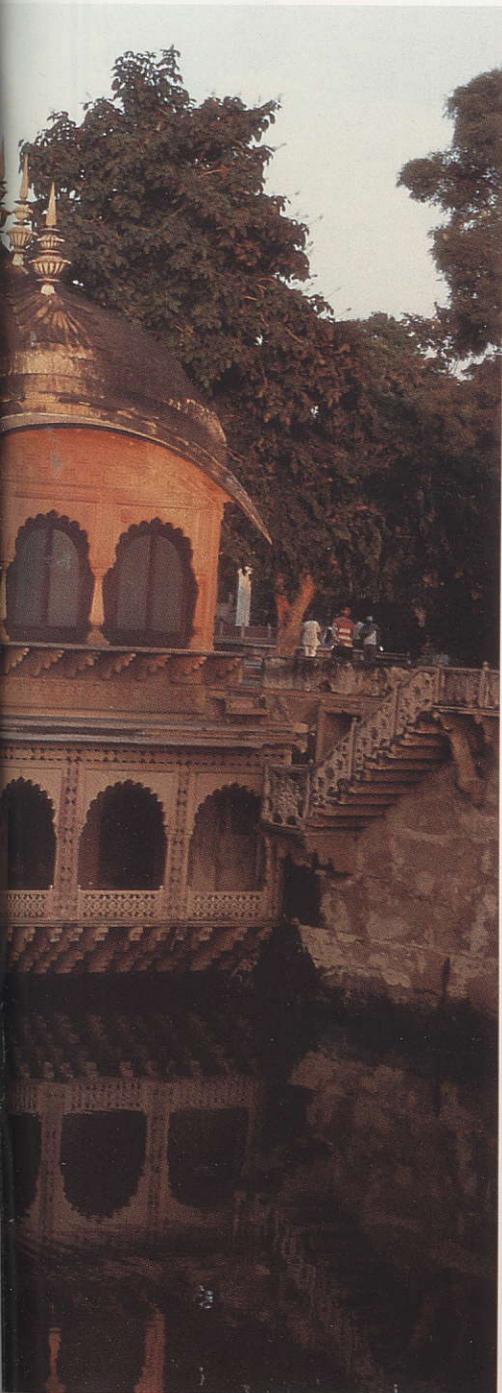

הציפורים של

כדי למשוך חיות בר אל אחוזתו, הקים בה המהרג'ה של בהקטאפור אגם גדול. כיום אין עוד מלכים בהודו, והארמון ניטש מזמן, אבל האיילים והציפורים ממשיכים להגיע אל גדות האגם

כתב וצילם < **יותם יעקבסון**

עבר היתה הודו מחולקת לממלכות קטנות. בכל ממלכה היתה עיר מבוצרת, שבראשה עמד מלך שכונה מהרג'ה. אחד המלכים האלה היה המהרג'ה של בהקטאפור. העיר בהקטאפור נמצאת באזור מדברי למחצה, המוריק רק בעונת המונסון – עונת גשמי הזעף, המקבילה לקיץ שלנו. למהרג'ה היה ארמון גדול ומפואר, ששכן בתוך מבצר. חומותיו היו גבוהות ועבות מאוד, וסביבן היתה תעלה עמוקה מלאה מים.

כמו רוב המלכים בהודו, גם המהרג'ה של בהקטאפור חי בפאר ובהדר ואהב שעשועים. כפי שהיה מקובל באותם ימים בקרב המלכים, הוא נהג לצאת למסעות ציד, לעתים בחברת אורחי.

המהרג'ה הפיר את נדידת העופות מהצפון לדרום בחורף, את האיילים שהולכים אחר מקורות המים, ואת הטיגריסים שהולכים אחרי האיילים, והחליט להקים באחוזתו אגם מלאכותי. הוא הניח שאגם

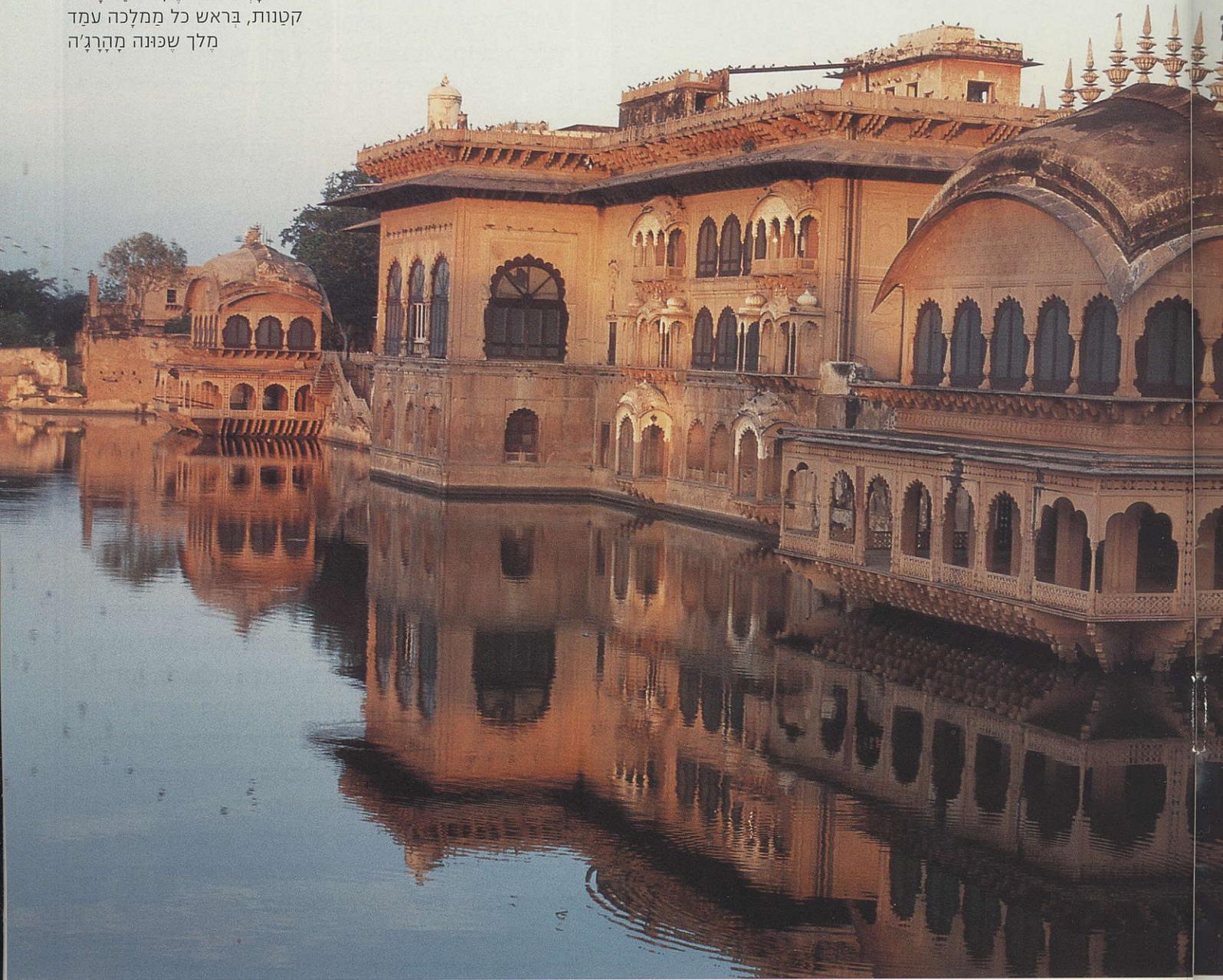

המַהְרָג'ה

ד ד ד ד

ארמון המַהְרָג'ה. בעֵבֶר, כשהודו
היתה מחולקת לממלכות
קטנות, בראש כל ממלכה עמד
מלך שכונה מַהְרָג'ה

מה שהתחיל כאחוזת ציד מלכותית, שבה קצאו את מותם אלפי ציפורים ובעלי-חיים אחרים, הפך לשמורת טבע ענקית, שבה בעלי-החיים מוגנים מכל פגע

משמאל: חדר בארמון המהרג'ה

כזה, שישמש כמקור מים קבוע, ישקוק חיים. בדרך זו, חשב, נבטיח לעצמו ציד בשפע במשך כל ימות השנה.

את האגם יצרו על-ידי חסימה של כמה ערוצי נחלים בסכרים וחיפירה של תעלות ארוכות ומפותלות. ואכן, בעונת הגשמים שלאחר הקמת הסכרים הוצף השטח והפך לאגם. כדי שיוכל לשוטט באזור בקלות, ברגל או רכוב על גבי סוסו, בנה המהרג'ה בתוך המים סוללות עפר ששימשו כשבילים.

מדי פעם עברו השבילים על-גבי גשרונים קטנים. באופן זה יכלו הציידים לרדוף אחרי בעלי-החיים ולהגיע בקלות אל כל פינה ברחבי האגם המלאכותי.

מה שצפה המהרג'ה אכן קרה. אלפי הציפורים הנודדות מצאו באגם את כל הנחוץ למחיתן. הן עצרו על גדותיו וחנו שם זמן ממושך. גם איילים וצבאים התקבצו בסביבתם, ובקבותיהם הגיעו טורפים שונים.

עגורים, איילים ונחשים ענקיים

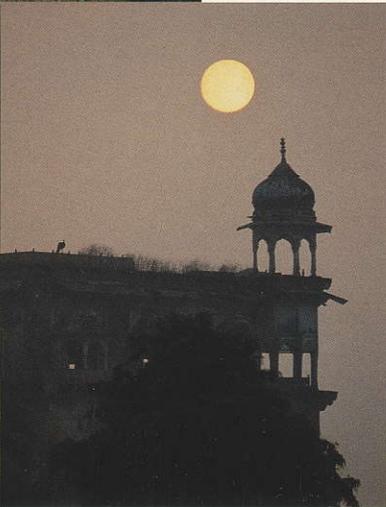
מאות שנים חלפו מאז בנה המהרג'ה של בהקטאפור את האגם. בינתיים זכתה הודו בעצמאות, ובמקום מלכים, המושלים בממלכות קטנות, יש שלטון מרכזי אחד. כיום המבצר של בהקטאפור ניצב נטוש, חומותיו מתפוררות, ורוב אוצרות הארמון נשדדו.

בזכות המודעות ההולכת וגוברת להגנה על חיות הבר, נחקקו בהודו חוקים האוסרים על הצייד. כך מתגלגלים להם הדברים – מה שהתחיל כאחוזת ציד מלכותית, שבה מצאו את מותם אלפי ציפורים ובעלי-חיים אחרים, הפך לשמורת טבע ענקית, הנקראת שמורת קאולדאו גאנה, שבה בעלי-החיים מוגנים מפל פגע.

באגם של בהקטאפור יש מאות מיני ציפורים. למעלה ממאה מינים הם של עופות נודדים המגיעים מארצות צפוניות כמו רוסיה, שם החורף קר וקשה מנשוא.

מתוך מגוון העופות בולטים במיוחד עופות המים – אנפות, ברווזים, שלדגים, קורמורנים ועוד. את השלדגים ניתן לראות כשהם מרפרפים באוויר מעל האגם וצוללים בבת-אחת על דג או על צפרדע. האנפות ניצבות במים ללא תזוזה, ומדי פעם הן מתכופפות במהירות ולוכדות דגים במקורן החד.

בחורף רועות בכרי העשב להקות ענקיות של אוזים. על

כיום המבצר של בהקטאפור ניצב נטוש, ורוב אוצרותיו נשדדו

העצים מקננים אלפי זוגות של חסידות, ובעלי הסבלנות יזכו לראות את העגור האנטיגוני – עוף הנמצא בסכנת הכחדה עולמית – שגופו הלבן וראשו האדום בולטים למרחקים על רקע העשבייה הירוקה. גם מקומם של נשרים ותוכיים אינו נפקד.

בנוסף לעופות הרבים ניתן לצפות באילים נקודים, הרועים בצמחיה הסבוכה של גדות האגם או באזורי המים הרדודים. כשמתקרבים אליהם הם זוקפים את ראשיהם בחשדנות, כאילו שִׁכְחוּ שהם נמצאים בתחומיה של שמורת־טבע.

הפֶּתַעַה נוספת שמחכה למבקרים היא נחשי פיתון ענקיים שאורכם כמה מטרים, כרוכים על ענפי העצים או רובצים ללא תנועה על הקרקע.

השבילים שבנה המהרֶגֶה לצִרְכּוֹ משמשים כיום את אלפי הצפרים ושוחרי הטבע שמבקרים במקום. הם מטיילים בשמורה ברגל, באופניים או בסירות קטנות. ואתם – אם תגיעו אי־פעם לשמורה הזאת, אל תשכחו להביא אתכם משקפת! ©

